

Sormayın

– Yasar Kutlu · 12 Ocak 2012

Sormayın bana kim vurdu diye El değil kokladığım gül vurdu bana
Hasretini çektim yarım asırdır
Karanlıklar değil gün vurdu bana
Hani hep bağrıma basıp severdim ya
Uykularımı harap edip bölerdim ya
Bir lokmamı ona verirdim ya
Gönlümde taşıdığım yel vurdu bana
Göğsümü gere, gere söyledim hep
Nerden bileceksin zehirmiş emek
Soframdaki bir dilim kuru ekmek
Kırık sazımdaki tel vurdu bana
Hep dua ettim yalvardım rabbime
İsyanım başkasına değil kendime
Hayallerim kaldı artık başka iklime
Mevsimlerden güz vurdu bana
Gelir mi bilmem baharlar, yazlar
Gönlümden gitmiyor hiç ayazlar
Hıçkırıktan tıkanıp sustu boğazlar
Kalbime giden kan vurdu bana
Söyledim olmadı, sevdim olmadı
Yandı yüreğim hiç gören olmadı
Yanık türkülerimi duyan olmadı
Kıyamadığım göz vurdu bana
Yazmakla olmuyor susmak lazım
Belki de kendimize küsmek lazım
İçimizdekini ortaya dökmek lazım
Zehir değil bal vurdu bana
Garibim halim nicedir desem
Uğruna canımı verip ölsem
Yoluna kırmızı halı sersem
Ömrümü tüketen yol vurdu bana
Daha ne diyeyim bilemiyorum
Gönlümü ortaya seremiyorum
Lal oldum sabır diyemiyorum
Elimi uzattığım dal vurdu bana

Yaşar Kutlu